

PAM-LEHTI

3/2001

PAM-lehti 3/2001

Päätoimittajan palsta	3
Sovelletusta reserviläisammunnasta	4
Waffen SS	10
Waffen SS sodassa	13
Suomalainen SS-vapaaehtoispataljoona	17
Internet ja maanpuolustus	20
Ampumaupseerin ajatuksia	24
PAM ry:n hallitus 2001	27
Ajankohtaista	28

Julkaisija:	Pohjanmaan Akateeminen Maanpuolustusseura ry
Vastaava toimittaja:	Antti Siirtola antti.siirtola@ee.oulu.fi 040-5388805
Kansikuva:	PAM-logo, Matti Kääriäinen

PAM ry:n jäsenlehti PAM-lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa osallistuen maanpuolustusaiheiseen keskusteluun terveellä ja mahdollisimman objektiivisellä tavalla.

Toimitukseen voi, ja on suotavaa, lähettää omia juttuja, valokuvia ja muuta julkaistavaksi tarkoitettua materiaalia mieluiten sähköisessä muodossa. Tuetut formaatit ovat teksteille RTF, HTML, StarOffice, Word sekä pelkkä teksti ja kuville muiden muassa JPEG, GIF, PNG, TIFF ja PCX. Käytännössä kaikki StarOfficen, Wordin ja GIMP:n tunnistamat teksti- ja kuvaformaatit käyvät.

Toimitus pidättää itsellään kaikki oikeudet muokata tai jättää julkaisematta lehteen tarkoitettua materiaalia tai sen osia.

Päätoimittajan palsta

VAPEPAan?

Syyskausi alkaa olla takanapäin, ja on aika kerätä hedelmät puista. PAMin kohdalla tämä tarkoittaa tietysti itsenäisyyspäivää, joka on yksi vuoden tärkeimmistä tapahtumista. Tänäkin vuonna järjestetään itsenäisyyspäivän ammunnat Hiukkavaarassa, jonne kaikki jäsenet ovat tervetulleita. Illan pääjuhla on lääketieteen kiltatalolla, Walhallassa.

Aiemmin syksyllä kyseisellä juhlapaikalla sattui ikävä tapaus sähköteekkari Juha Lämsän kadotessa. Alueella käynnistettiin valtava etsintäoperaatio, joka jatkui useita päiviä ja johon osallistui satoja opiskelijoita ja vapaaehtoisia. Heidän joukossaan oli myös meidän seuramme jäseniä.

Etsintä koettiin ilmeisen mielekkääksi toimintamuodoksi, koska tapahtuman jälkeen kyseltiin, miksei PAM kuulu VAPEPAan, vapaaehtoiseen pelastuspalveluun. Tämän jälkeen asia on ollut esillä hallituksen kokouksessa, mutta päätöstä ei ole vielä tehty. Selvitystyö on kuitenkin käynnissä.

Mielestäni mitään ongelmaa ei kuitenkaan pitäisi olla, jos joukossamme vain on tarpeeksi ihmisiä, jotka ovat valmiita lähtemään metsään keskellä yötä. Toiminta on tietenkin täysin vapaaehtoista, mutta jos mukaan lähtee, edellyttää se mielestäni jonkin verran sitoutumista; onhan kyse yleensä ihmishengestä. Toivottavasti innokkuutta riittää.

VAPEPAan liittymisen kautta toimintamme rikastuisi, ja kurssien sekä kokemuksen kautta on mahdollista edetä etsinnän kenttäjohtajaksi asti.

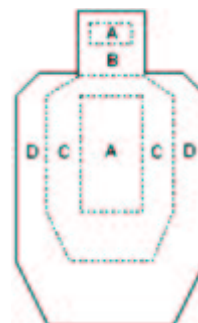
päätoimittaja
Antti Siirtola

Sovelletusta reserviläisammunnasta

Allekirjoittanut osallistui tuossa muuan aika sitten (15. – 16.9) sovellettujen reserviläisammuntojen (SRA) SM-kilpailuihin Rovaniemellä. Asian innoittamana ajattelin kirjoitella muutaman sanan harrastuksesta, joka sopii kelle tahansa 15 – 65 vuotiaalle tytölle tai pojalle. Siis kelle tahansa ja kaikki ovat tervetulleita mukaan, varsinkin kun Rovaniemelläkin naureskeltiin Oulun SRA aktiivien määrää. Kolme kappaletta. Olihan meitä Oulusta mukana kaksikin joukkuetta mutta SRA aktivisteja kolme, muut oli "practical miehiä". Kaikki kunnia practicalin harrastajille, sillä onhan sovellettu reserviläisammunta kehitetty juuri siitä. Toisaalta mikäli SRA:n harrastajia ei saada Ouluun lisää, niin voi olla allekirjoittaneellakin lajin vaihto edessä.

Mitä sovellettu reserviläisammunta sitten on? Lyhyesti sanottuna se on tilanteen mukaista ammuntaa kiväärillä, pistoolilla, tarkkuuskiväärillä ja haulikolla. Kilpailuissa käytetään pistelaskentaa, jossa huomioidaan sekä osumat että suoritukseen käytetty aika. Ampumaosuudet (rastit) pyritään suunnittelemaan siten, että ne vastaisivat mahdollisimman paljon sodan ajan tilanteissa vastaantulevia aseenkäyttötilanteita. Ne ovat vaihtelevia ja nopeampoisia ja niissä siis painotetaan sekä nopeutta että tarkkuutta mutta mahdollisesti myös muita sotilaallisia valmiuksia, kuten käsikranaatin heittoa.

SRA:ssa käytetyt taulut kuvaavat ajateltavissa olevia tilanteenmukaisia maaleja ja mahdollisuuksien mukaan käytetään erilaisia kääntyviä, kaatuvia ja liikkuvia ratalaitteita. Pisteytys on practical tyylinen eli maalitaulut on jaettu alueisiin, joista kustakin saa tietyt pisteet. A alue antaa viisi (5) pistettä, B ja C alue neljä (4) pistettä ja D alue kaksi (2) pistettä. Yleensä pahvitauluihin vaaditaan vähintään kaksi osumaa ja osumista vain kaksi parasta huomioidaan, ellei tehtäväkuvauksessa muuta mainita. Kaatuviin tai särkyviin tauluihin ammutaan yleensä kunnes saadaan osuma, ja niistä saa

viisi (5) tai kymmenen (10) pistettä. Ohilaukauksesta saa kaksi kertaa taulun maksimipistemäärän. Eli kun pahvitauluun vaaditaan kaksi osumaa mutta siitä löytyykin vain yksi osuma, vähennetään taulun kokonaispistemäärästä 10 pistettä. Rastin minimipistemäärä on nolla (0).

Asehäiriöt tai muut esimerkiksi kilpailijasta tai varusteista johtuvat toimintavirheet eivät oikeuta suorituksen uusintaan. Käytettyä aikaa tai patruunamäärää ampumasuoritusta kohden ei yleensä ole rajoitettu, joten ohilaukauksen tai huonon osuman voi paikata lisälaukauksella, tällöin tietysti suoritukseen kuluva aika kasvaa. Suorituksen kuluessa muodostuukin eräänlainen optimointiongelma, jossa suorituksen kestäessä on mietittävä kannattaako joku huono laukaus uusia ajan kustannuksella.

Seuraava SRA:n säännöistä lainattu esimerkki esittelee lajin pistelaskua ja ajan vaikutusta pisteisiin. Kyseessä olevalta rastilta, jonka maksimipistemäärä on 80, on Antti saanut 62 pistettä ja käyttänyt aikaa 32 sekuntia, Tommi 57 pistettä 25 sekunnissa ja Lauri 51 pistettä 23 sekunnissa. Heidän osumakertoimet (pisteet jaettuna ajalla) ovat: Antti – 1.9375, Tommi – 2.2800 ja Lauri – 2.2174. Tommi voittaa tämän rastin parhaalla osumakertoimella saaden rastin maksimipisteet (80). Antin ja Laurin pisteet saadaan jakamalla rastin maksimipisteet voittajan osumakertoimella ($80/2.2800 = 35.0877$) ja kertomalla tulos heidän omilla osumakertoimilla. Antin pisteet siis ovat $35.0877 * 1.9375 = 67.9825$ ja Laurin $35.0877 * 2.2174 = 77.8032$.

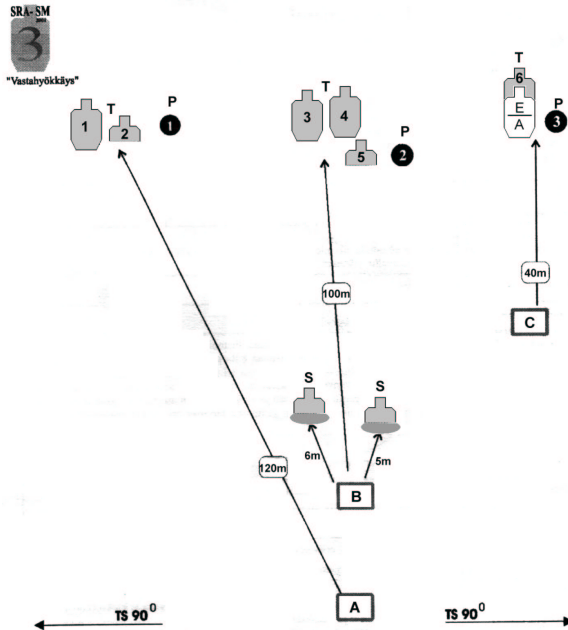
Kilpailu koostuu yleensä vaihtelevasta määrästä (3?) erilaisia rasteja, joiden yhteenlasketut pisteet muodostavat ampujan lopullisen kilpailutuloksen. Kilpailun voittaa ampuja, jonka kokonaispistemäärä on suurin. Alla esitetty kuvaus Rovaniemen SM-kisojen rastista 3.

Vastahyökkäys

Tyyppi: Rajoitettu kiväärirasti

Etäisyys: – 40 – 120 m

Maksimipisteet /laukausmäärä: 85 pistettä/17 laukausta

Tukikohtaan on tunkeutunut vihollisia. Ryhmäsi suorittaa vastahyökkäyksen ja vapauttaa vangin. Tilanne alkaa siitä, että sinulla on kiväärissä kiinni lipas täytettynä 17 patruunalla. Aloitat vastahyökkäyksen asemasta A, josta ammut kiertovartion. Siirryt kaksoisvartion etupuolelle asemaan B ja tuhoat parivartion käsikranaatein, ammut apuun rientävän partion. Siirryt asemaan C, josta vapautat vangin tuhoamalla vihollisen.

Eli aloitus paikasta A, ase ladattuna ja varmistettuna, aseessa kiinni lipas, jossa 17 patruunaa. Merkistä ammutaan paikasta A taulut T1–T2 ja P1, paikasta B heitetään käsikranaatti poteroon, yksi kumpaankin. Poterosta ohimennyt kranaatti paikataan ampumalla kiväärillä yksi laukaus poterokohtaiseen S–tauluun. Lisäksi paikasta B ammutaan taulut T3–T5 ja P2, jonka jälkeen asemasta C taulut T6 ja P3.

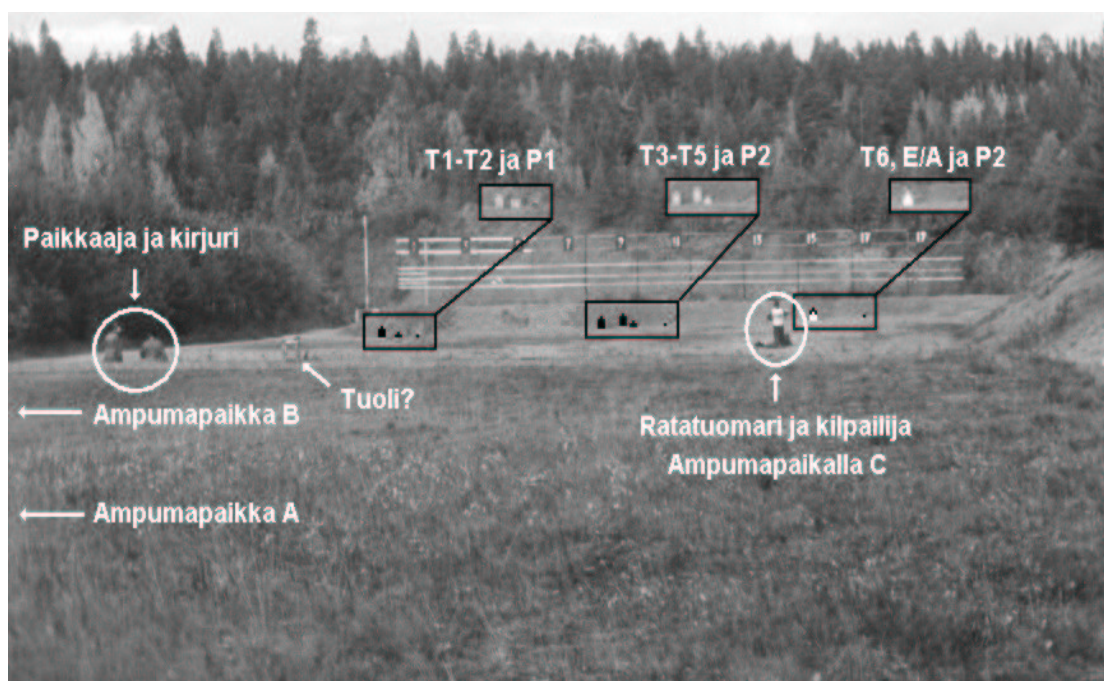
Pisteet:

T–taulu 10p, P–taulu 5p, S–taulu 5p ja E/A –10p

Kyseessä oli siis rajoitettu kiväärirasti eli aseena kertatulta sylkevä rynnäkkökivääri ja käytössä rajoitettu määrä ammuksia (17 kappaletta). Pahvisiin T-tauluihin kaksi laukausta/taulu, kaatuviin P-tauluihin (20–30cm halkasijaltaan pyöreä teräskiekko) yksi laukaus/taulu, mikäli kranaatti ei osu poteroon paikkaus S-tauluun yksi laukaus/taulu ja sokerina pohjalla jokainen osuma E/A-tauluun –10 pistettä. Niin ja tietysti, jokaisesta ohilaukauksesta –10 pistettä. Ampumaasentoja ei ollut rajoitettu mutta ne oli pakotettu rakenteilla ja muilla keinoilla tietynlaisiksi. Esimerkiksi paikalta A tauluihin T1–T2 ja P1 ammuttaessa oli ampuma-asento pystystä, paikalta B kranaatteja heitettäessä ja S-tauluihin ammuttaessa polvelta ja tauluihin T3–T5 ja P2 makuulta. Paikasta C tauluihin T6 ja P3 ammuttaessa pystyi valitsemaan joko makuu- tai polviasennon. Normaalioloissa rasti vaikuttaa aivan inhimilliseltä mutta kun kuvaan tulee mukaan vesisade ja hämärä niin juttuun alkaa tulla hieman kerrointa.

Tällä rastilla Rovaniemellä tapahtunut aikataulujen pettäminen aiheutti sen, että osa kilpailijoista pystyi suorittamaan rastin kirkkaalla auringonvalolla kun taas osan kohtaloksi tuli ampua vesisateessa hämärän jo laskeutuessa ampumaradalle. Pahviset taulut Norincon rautatähtäinten takaa allekirjoittaneen ei niin hyvällä näkökyvyllä katosivat täysin. Yritä siinä sitten osua.

Seuraava hieman käsitelty kuva esittää edellä esitetyn rastin luonnossa auringon vielä paistaessa ampumaradan suunnassa takaa. Alempien suorakaiteiden sisällä ammuttavat taulut on väritetty mustiksi. Ylemmissä suorakaiteissa se mitä hyvissä olosuhteissa näkyi. Taulut vielä erottuvat jotenkin, koska järjestäjällä ei ollut pahvin värisiä paikkatarpeita ja jouduttiin käyttämään valkoisia. Rastin tuloksista sen verran, että paras saavutettu pistemäärä rastilta oli 80 (2kpl) ja kolmasosa kaikista ampujista sai tuloksen 0 pistettä. Paras suoritus aika oli 48.07 sekuntia, joka sattuneesti osui samalle kilpailijalle kuin paras pistemäärä. Tarkemmin itse rasteihin ja tuloksiin voi tutustua Lapin reservipiirien [www-sivuilla](http://www.lapinreservipiirit.net) <http://www.lapinreservipiirit.net>, jossa linkki tuloksiin.

Vaikka laji on vauhdikas ja toiminnallinen on se pyritty tekemään turvalliseksi sekä kilpailijoille, toimitsijoille, että mahdollisille katselijoille. Sovelletun reserviläisammunnan harjoitukseen ja kilpailuihin osallistumisen edellytyksenä on SRA-turvakurssin suorittaminen ja voimassa oleva ampumaharrastusvakuutus (<http://teres.tky.hut.fi/ammunta/ampumaharrastusvakuutus/>).

SRA-turvakurssin suorittaneet saavat ResUL:n Turvallinen Ampuja -kortin. Turvallinen ampuja -kortti ja maksukuitti ampumaharrastusvakuutuksesta on esitettävä harjoituksissa ja kilpailuissa pyydettyäessä. Sovelletun reserviläisammunnan sääntöihin voi tutustua Teekkarireserviläisten kotisivulla <http://teres.tky.hut.fi/ammunta/sra/saannot/>. Säännöt lukemalla saa hyvän kuvan sovelletusta reserviläisammunnasta ja sen varusteista.

Mukaan SRA-ammuntatoimintaan pääsee esimerkiksi maanpuolustuskoulutus ry:n järjestämän SRA-turvakurssin kautta. Edellinen Oulussa järjestetty kurssi toteutettiin Pohjan viestikillan ja MPK:n yhteistyönä toukokuussa 2001 ja uusia kursseja on mahdollisesti tulossa mikäli niitä kysellään. Edelliseltä kurssilta on "aktiivisiksi" harrastajiksi jäänyt

ilmeisesti kolme sielua, joten tilanne Oulussa on pikkahiukka onneton (kuten jo jutun alussa mainitsin) eli harrastajia täytyy saada lisää tai allekirjoittanut toteuttaa uhkauksensa ja siirtyy practicaliin.

Ohessa vielä muutama www-osoite, jos SRA (tai practical) alkoi kiinnostaa. Teekkarireserviläisten SRA-sivu <http://teres.tky.hut.fi/ammunta/sra/>, RK95-sivu <http://practical.hypermart.net> ja oululaisen practical seuran Range Mastersien kotisivu www.rangemasters.fi/.

Jouni Kokkonen

Waffen SS

Toisen maailmansodan päätyttyä Saksan täydelliseen tappioon ja sen kansallissosialistisen hallitsevan ryhmän tuhoon paljastui maailmalle järkyttäviä todisteita Saksassa harjoitetusta rotuvainosta sekä erikoisesti juutalaisiin kohdistetusta joukkotuhoamisesta. Vaikka kansallissosialistiselta taholta olikin harjoitettu räikeää juutalaisvastaista vainopropagandaa ja vaikka juutalaisia oli vangittu, karkotettu ja heidän omaisuuksiaan takavarikoitu, uskottiin heidän tulleen siirretyiksi Saksan valloittamille alueille työpalvelukseen. Vasta sodan päätyttyä paljastui Saksan kansallekin tyrmistyttävä tosiasiana miljoonien juutalaisten surmaaminen sitä varten rakennetuissa kuolemanleireissä.

Luonnollista on, että Nurnbergin sotasyölyisyyttä- ja sotarikollisoikeudenkäynnissä yritettiin saada teoistaan vastuuseen ne, jotka olivat syyllisiä mainittuihin epäinhimillisiin tekoihin. Valitettavaa tässä yhteydessä oli kuitenkin se, että oikeutettuihin rangaistusvaatimuksiin sekoitettiin poliittista kostonhalua ja vastuuseen tehdyistä hirmuteoista yritettiin vetää nekin, jotka eivät olleet edes tietoisia mitä salaisissa ja tarkkaan vartioituissa tuhoamisleireissä tehtiin.

Voittajavaltojen katkeruus ja kostonhalu kohdistui luonnollisestikin niihin piireihin, jotka olivat tukeneet kansallissosialistista hallitusta. Kun tässä yhteydessä on mitä räikeimmin esitelty Waffen SS –järjestöä vastaan ja tehty yrityksiä diskriminoida tämä puhtaasti sotilaallinen organisaatio, on syytä esittää eräitä tosiasioita tämän järjestön synnystä ja laadusta.

Kansallissosialistisen puolueen valtaan pääsyä oli alussa tukenut sen sotilaallisesti järjestetty SA järjestö (=Sturmabteilungen), jonka keskuudessa myöhemmin oli esiintynyt poliittisia erimielisyyksiä. Tämän rinnalle oli puolue perustanut tavallaan rinnakkaisjärjestön, Allgemeine SS, lyhyemmin kutsuttuna Schutzstaffel, suojajoukot. Tämä oli vapaaehtoisuuden pohjalle perustuva kansalaisjärjestö, johon kuulumisen edellytyksenä oli kansallissosialistisen puolueen

jäsenyys. Järjestön tehtävänä oli suojella puoluetta sekä sisältä että ulkoapäin uhkaavia vaaroja vastaan. Ennen pitkään alkoi tämän järjestön keskuudessa esiintyä tendenssiä, paitsi puoluepoliittisia ryhmittymiä, myös katolisuutta sekä muita kansainvälisiä liikkeitä vastaan Saksan alueella. Se muodosti oman, marxilaisesta materialismista erillään olevan ateistisen ohjelmansa, jossa uskonto yritettiin korvata germaanisten ja pohjoisten kansojen mytologialla. Kristinopin nöyryys, alistuvaisuus ja pelko kuolemanjälkeisestä vastuusta koetettiin korvata uudella maailmankatsomuksella, jossa germaanisella rodulla oli etuoikeutettu asema muihin kansoihin nähden ja jossa mieskohtainen kunto, ritarillisuus ja ehdoton kuuliaisuus Saksan johtajille oli korkein laki. Itse asiassa eivät keisarivallan aikuiset valtiolliset ihanteet olleet paljonkaan muuttuneet. Deutschland uber alles” oli edelleenkin heidän ohjelmissaan tärkeintä.

Allgemeine SS:n yleisen SS järjestön –rinnalle kehittyi myöhemmin Waffen SS, eli aseellinen SS järjestö, jonka syntymäaikana voidaan pitää maaliskuuta 1935. Kun Hitler tällöin julisti Saksan valtiopäivillä Saksan sotalaitoksen uudelleen perustetuksi ja ilmoitti armeijan vahvuudeksi 36 divisioonaa, hän mainitsi tähän lukuun sisältyvän yhden Waffen SS:n divisioonan. Sotilaallisesti katsoen se ei kuitenkaan ollut erikoismuodostelma tai armeija, koska sillä ei ollut omaa komentoesikuntaansa tai yleisesikuntaansa, huoltoelimiä tai reservejä eikä myöskään raskasta aseistusta. Tämän divisioonan luonne jäi joksikin aikaa epäselväksi, koska Hitler ei määritellyt sitä sen paremmin armeijaan kuin poliisivoimiinkaan kuuluvaksi, vaan piti sen omaan käyttöönsä varattuna.

Waffen SS:n riveissä palveltu aika vahvistettiin asevelvollisuuden suoritukseksi ja palvelusajaksi määrättiin 4 tai 12 vuotta, upseereille 25 vuotta. Palkkaus vastasi armeijan palkkausta.

Vasta v.1938 määrättiin selvät rajat Allgemeine SS:n ja Waffen SS:n välille. Ensin mainittu määrättiin puolueen ja poliisin reserviksi ja käyttöjoukoiksi, Waffen SS sen sijaan armeijan yhteydessä toimiviksi yksiköiksi. Näihin aikoihin

perustettiin Waffen SS:n omia upseeri- ja aliupseerikouluja sekä oma lääkintäjärjestö. Päälystövaihtoja armeijan ja Waffen SS:n välillä suoritettiin runsaasti, ja korkeamman päälystönsä sai Waffen SS suoraan armeijan upseeristosta. Poliittisen koulutuksen pääpaino pantiin, samoin kuin armeijankin maailmankatsomuksellisessa koulutuksessa, kommunismin vastustamiseen.

Ennen sodan alkua v.1939 oli Waffen SS:n vahvuus armeijan eli Wehrmachtin joukkoihin verrattuna 1:35 ja sodan syttyessä 1:60.

Allgemeine SS:n alaisuuteen kuuluneet aseistetut joukot käsittivät v.1936 3600 miestä ja kasvoivat vuoteen 1939 mennessä 7400 mieheen. Tämä joukko määrättiin poliisireserviksi, ja sen tehtäviin kuului myös v.1933 perustettujen keskitysleirien vartiointi.

Kun Waffen SS -joukkoja on tahdottu häpäistä sillä, että niillä muodollisesti oli sama ylipäällikkö kuin Allgemeine SS:llä ja poliisivoimilla, Heinrich Himmler, on tässäkin otettava huomioon se tosiasia, että vain Allgemeine SS:n joukot, keskitysleiri- ja poliisireservin henkilöstö, olivat suoranaisesti Himmlerin käskyvallassa. Waffen SS:n muodostelmat oli koko sodan poikkeuksetta alistettu Wehrmachtin armeijakuntiin ja ne täyttivät sotilaalliset velvollisuutensa rintamalla Wehrmachtin korkeimpien esikuntien ja rintamakomentajien alaisina. Himmlerin ylipäällikkyyys Waffen SS muodostelmiin nähden jäi yksinomaan muodolliseksi laadultaan.

Jarmo Korhonen

Lähteet

Bauer, Toinen maailmansota 1-6

Parvilahti, Terekille ja takaisin

Jokipii, Panttipataljoona, suomalaisen SS-pataljoonan historia

Lumsden, Himmler's Black Order 1923-1945

Waffen SS sodassa

Ensimmäinen sotaan osallistunut Waffen SS muodostelma oli lokakuussa 1939 muodostettu SS-Leibstandarte Adolf Hitler, joka moottoroituna rykmenttinä ja myöhemmin divisioonana osallistui sotaan Ranskassa ja Puolassa. Sodan puhjettua muodostettiin uusia divisioonia ja Waffen SS:n kokonaisvahvuus kasvoi n. 100 000 mieheksi lisääntyen sitten joulukuuhun 1944 mennessä 950 000 mieheksi. Näistä oli n. 500 000 vapaaehtoisia muiden ollessa kutsunnan kautta otettuja. Kokonaismäärästä oli 400 000 saksalaisia Saksan alueelta, 310 000 ns. sudeettisaksalaisia, mm. Unkarista, Romaniasta ym., sekä yli 200 000 vapaaehtoisia melkein kaikista Euroopan maista.

Ilmeistä on, että Saksan kansallissosialistinen puolue halusi Waffen SS -joukoilla hankki poliittista mainetta ja etua. Toisaalta se halusi tehdä propagandaa niiden täysin vapaaehtoisesta laadusta ja toisaalta se pyrki hankkimaan sotilaallista kunniaa käyttämällä näitä joukkoja vaikeimmissa läpimurto- ja torjuntataisteluissa. Tätä vahvistaa Waffen SS -joukkojen erikoisen suuret tappiot, jotka jo joulukuussa 1944 olivat lähes 350 000 kaatunutta tai pysyvästi taistelukyvyttömäksi tullutta. Aselevon jälkeen ei tarkkoja numeroita Waffen SS tappioista ole käytettävissä, mutta yleisesti tiedetään sotavangiksi joutuneiden SS-sotilaiden itärintamalla tulleen heti ammutuiksi, ja todisteeksi heidän sotarikollisuudestaan ”riitti käsivarteen tatuoitu lääkintähuollollista veriryhmää osoittava merkintä.

Waffen SS:n muodostelmissa oli erikoinen kansainvälisyyden leima niissä palvelevien kymmenien eri kansallisuuksien ansiosta. Tämä pohjautui Saksan taholta tehtyyn propagandaan ”Uudesta Euroopasta”, jolla vedottiin eri maiden isänmaalliseen nuorisoon ja kommunisminvastaiseen sivistyneistöön. Sen lähimpänä tavoitteena oli kommunismin vaaran poistaminen Euroopasta ja jonkinlainen ”Euroopan Yhdysvaltojen” muodostaminen sodan päätyttyä. Kaikille Euroopan kansoille luvattiin tässä propagandassa oma

erikoisasemansa Euroopan poliittisessa ja taloudellisessa kokonaisuudessa. Sodan päättyessä Saksan voittoon olisi Saksa epäilemättä ottanut johtoaseman Euroopan politiikassa. Sen saattoi jo havaita Hitlerin, Rosenbergin ja Bormannin puheista, vaikka valtiopropaganda vielä sodan aikana pidättäytyikin pitkälle menevistä kaavailuista. Joka tapauksessa kommunisminvastainen taistelu muodostui Saksan propaganda-aseeksi, joka veti vapaaehtoisia sotilaita ja upseereita Waffen SS-lippujen alle Tanskasta, Hollannista, Norjasta, Suomesta*, Ruotsista, Ranskasta, espanjasta, Englannista, Romaniasta, Slovakiasta, Bulgariasta, Belgiasta, Turkista, Galitsiasta, Liettuasta, Latviasta, Virosta, Albaniasta, Kroatiasta, Unkarista, Italiasta, Kreikasta, Luxemburgista ja joistain muistakin maista. Waffen SS:n riveissä taistelivat omina muodostelminaan sodan loppuaikoina mm. itäturkestanilainen, kaukasialainen ja intialainen legioona, norjalainen hiihtopataljoona, 2 täydellistä romanialaista pataljoonaa ja 1 bulgarialainen pataljoona sekä 3 venäläistä kasakkadivisioonaa; edelleen omina muodostelminaan Vapaaehtoinen SS Panssarikrenätööriprikaati Nederland, ranskalainen Vapaaehtoinen SS Hyökkäysprikaati Charlemagne ym. Viimeksi mainitun muodostelman ranskalaiset vapaaehtoiset kommunisminvastustajat ottivat osaa Berliinin viimeisten päivien katutaisteluihin aivan erikoisella sitkeydellä ja osoittivat käytännössä, että ranskalaisten ja saksalaisten väliset vuosisataiset vihat oli unohdettu yhteisen vaaran uhatessa.

Waffen SS:n joukot olivat alussa pääasiassa kevyitä, nopeaan hyökkäyssotaan koulutettuja moottoroituja divisioonaa, mutta sodan puhjettua ne saivat monipuolisempaa aseistusta, kuten rynnäkkötykistöä, kevyttä ja raskasta kenttätykistöä ja ilmatorjunta-aseistusta. Niihin muodostettiin myös panssariosastoja, alussa panssareilla tyyppiä III ja IV, ja myöhemmin ne saivat myös Panther- ja Tiger-tyyppisiä panssareita. Vuoden 1942 lopulla sai Waffen – SS myös ns. Nebelwerfer-aseistusta eli raskaita sarjakranaatinheittimiä. Myös uusia aselajeja perustettiin, kuten pioneeriosastoja, vuoristojääkäriosastoja, viesti- ja panssarintorjuntaosastoja jne.

Lukuiset upseeri- ja aliupseerikoulut sekä eri aselajien koulutuskeskukset huolehtivat henkilökunnan sotilaallisesta ja teknillisestä koulutuksesta.

Kaikkien maiden armeijoiden aselajeissa ja joukko-osastoissa vallitsevat perinnäistavat ja vanhat aselajien traditiot, siinä suhteessa ovat sotalaitokset yhtä vanhoillisia institutioita kuin paavillinen kirkko. Kun Waffen SS -joukkoja perustettiin otettiin niiden esikuvaksi vanhat keisariajan Totenkopf-Husaren, pääkallohusaarien rykmentti, joka muinoin erikoisella hyökkäyshengellään oli saavuttanut kuolemattoman maineen. Waffen SS:n kokardiksi otettiin sama pääkallokokardi, joka aikoinaan oli koristanut näiden Mustien Husaarien harjastöyhtöisiä päähineitä. Samaa hyökkäyshenkeä alettiin myös opettaa kaikessa koulutuksessa Waffen SS:n sotilaisiin. Vastustajien ja vihollistenkin oli myönnettävä, että tässä oli onnistuttu. Jopa englantilaiset antoivat näille sotilaille kunnianimityksen ”Blitzmänner” jouduttuaan taisteluun heidän kanssaan Dunkerquessa. Samoin antoivat amerikkalaiset täyden tunnustuksen Waffen SS:n joukoille urhoollisina ja ritarillisina vastustajina. Aselevon jälkeen kiirehti Ranska värväämään Muukalaislegioonaansa kaikki entiset SS-miehet Saksan armeijan parhaina sotilaina. Sotilaallisena tunnustuksena on ymmärrettävä myös SS-miesten puna-armeijan taholta sama kohtelu.

Häikäilemätöntä hyökkäyshenkeä ja kuolemanhalveksuntaa onnistuttiin todella näihin valiojoukkoihin istuttamaan. Sitä todistaa parhaiten Ranskan sotaretkellä annetut kuusi ensimmäistä Rautaristin Ritariristiä. Niiden saajat olivat kaikki SS-muodostelmien jäseniä. Waffen SS:n maine kasvoi urhoollisina ja ehdottoman luotettavina joukkoina, joiden kanssa sotilaallisesta kunnianpystyvistä kilpailemaan vain Rommelin panssarijoukot ja eräät laskuvarjojääkärijoukot.

Erikoista Waffen SS:n sisäiselle järjestykselle oli sen läheinen suhde miehistön ja päällystön kesken. Tämä esiintyi jo esimiehen puhuttelussakin, jolloin arvonimen eteen ei liitetty herraa, kuten muissa aselajeissa. Waffen SS:n upseerit pyrkivät

olemaan urhoollisuudessa esikuvina alaisilleen, ja sen vuoksi upseeritappiot muodostuivatkin suhteettoman suuriksi. Tämä koski myös korkeinta rintamapäällystää: Waffen SS:n 68:sta divisioonan komentajana tai sitä korkeampana johtajana toimineista kenraaleista kaatui vihollistulella 28! Tällaisia numeroita ei mikään muu sotaan osallistunut armeija voi esittää.

Oltakoon sotien tarpeellisuudesta maailmassa mitä mieltä tahansa, niin varmaa on, että sotilaallista kuntoa ja uhrivalmiutta tullaan pitämään arvossa niin kauan kuin kansat tarvitsevat sotalaitosta olemassaolonsa turvaamiseksi. Kun sodan päätyttyä tehtiin yrityksiä leimata Waffen SS:n rintamajoukot, Saksan valiojoukkoina, jonkinlaisiksi sotarikollisiksi vain sillä perusteella, että niillä sattui olemaan muodollisesti sama ylipäällikkö kuin joillakin rintaman selustassa tihutöitä tehneillä kenttäantarmisto-, Gestapo- ja keskitysleirien vartiojoukoilla, on se jyrkästi torjuttava. Tähän velvoittaa Waffen SS: riveissä miehekkäästi taistelleiden ja kaatuneiden aseveljien”muisto.

"Meine Ehre Heisst Treue" – "Kunniani on Uskollisuus"

Jarmo Korhonen

*Vuosien 1941–1943 aikana 1400 suomalaista vapaaehtoista palveli Saksan Waffen-SS joukoissa.

Lähteet

Bauer, Toinen maailmansota 1–6

Parvilahti, Terekille ja takaisin

Jokipii, Panttipataljoona, suomalaisen SS-pataljoonan historia

Lumsden, Himmler's Black Order 1923–1945

Suomalainen SS–vapaaehtoispataljoona

Tausta

Suomalaisten SS–vapaaehtoispataljoonan muodostaminen oli alun perin Saksan taholta herätetty idea, johon Suomen poliittinen johto tarttui. Suomessa koettiin Neuvostoliiton uhka edelleen painostavana ja tukea haettiin sieltä mistä sitä oli saatavissa eli Saksasta. Alkuvuodesta 1941 käynnistyneet keskustelut johtivat pian päätöksiin kummassakin maassa korkealla tasolla ja käytännön toimenpiteisiin pataljoonan muodostamiseksi ryhdyttiin maaliskuussa.

Värväys

Värväyksen hoitaminen annettiin Helsingissä sijaitsevan Insinööritoimisto Rataksen huoleksi naamioimissyistä. Värväys ulotettiin eri puolille Suomea vapaaehtoisella värväysverkostolla huhtikuun aikana ja jo kesäkuun alkuun mennessä värväys oli päässyt tavoitteeseensa. Halukkaat seulottiin ensin paperien perusteella ja lopullinen valinta suoritettiin Helsingissä pidetyssä lääkärintarkastuksessa, jonka suorittivat saksalaiset lääkärit. Noin kahdesta tuhannesta halukkaasta hyväksyttiin vajaat 1600, joista vajaat 1200 lähti Saksaan

Koulutus Saksassa

Saksaan lähteneet noin 1200 vapaaehtoista kuljetettiin viitenä eri eränä yli itämeren. Kolme ensimmäistä kuljetuserää lähtivät Turusta ja saapuivat Danzigiin toukokuun aikana. Näiden kuljetuserine miehet olivat suurimmaksi osaksi sotilaskoulutuksen saaneita ja rintamalla olleita ja heidät sijoitettiin suoraan Wiking –divisioonan eri yksiköihin. Stralsundissa tapahtuneen varustamisen jälkeen rintamalle lähtevät kuljetettiin Heubergiin. Neljäs ja viides kuljetuserä lähtivät Saksaan kesäkuun alussa, edellinen tuli Stettiniin 5.6. ja jälkimmäinen Danzigiin 7.6. Kumpikin näistä eristä päätyi Wieniin, jossa vapaaehtoispataljoona sai muotonsa. Heinäkuun alussa koulutus jatkoi Stralsundissa ja elokuun lopulta aina joulukuun alkuun Gross–Bornissa ennen rintamalle lähtöä.

Divisioonan miehet

Wiking-divisioonan eri yksiköihin sijoitettiin 429 sotilaskoulutuksen saanutta ja suureksi rintamakokemusta omaavaa miestä. Heidät sijoitettiin hajalleen monia kansallisuuksia, kieliä ja koulutustasoja sisältävään divisioonaan, joka liittyi Saksan suurhyökkäykseen Neuvostoliittoon. Noin puolet palveli Nordland-rykmentissä ja valtaosa jalkaväessä. Hyökkäysvaihe oli raskas ja ennen suomalaispataljoonan rintamalle tuloa näistä ”Divisioonan miehistä” oli kaatunut 81. Divisioonassa palvelleet siirrettiin vuoden 1942 alkupuolella vapaaehtoispataljoonaan tai kotiutettiin. Suomeen palasi kevääseen 1942 mennessä lähes 200 miestä. Näistä suuri osa oli upseereita ja aliupseereita, joille ei löytynyt sotilasarvoa vastaavia tehtäviä divisioonassa.

Vapaaehtoispataljoona siirtyy rintamalle

Suomalaispataljoona lähti neljänä kuljetuksena Gross-Bornista 3.12.1941 ja saapui pitkän rautatie matkan jälkeen Vinnitsaan 8. joulukuuta. Matka jatkui pataljoonan omilla ajoneuvoilla parin päivän odottelun jälkeen Ukrainan läpi kohden Stalinoa ja rintamaa. Huonokuntoiset tiet ja hankalat sääolosuhteet hidastivat matkantekoa ja rikkoivat suuren osan pataljoonan autokalustoa. Moottoroitu pataljoona joutui välillä turvautumaan rautateihin ja jalkamarsseihin saavuttaakseen Stalinon 8. tammikuuta 1942.

Asemasotaa ja taisteluja Mius-joella sekä Kaukasuksella

Pataljoona liitettiin rintamalla Wiking -divisioonan Nordland-rykmentin neljänneksi, ylimääräiseksi pataljoonaksi saaden 22. tammikuuta oman rintamalohkon puolustettavakseen. Kevättalven ja kevään pataljoona totutteli asemasotaan Mius-joen länsirannalla. Huhtikuussa rintamalohko vaihtui etelämmäksi ja toukokuussa pataljoonan nimi vaihtui muotoon III (finn.) / Nordland. Pataljoona sai lisää aseistusta ja uuden ajoneuvokaluston elokuussa sen osalta alkanutta Kaukasuksen retkeä ajatellen. Pataljoonana liittyi saksalaisten yleishyökkäykseen Kaukasukselle ja taisteli vaihtelevissa

oloissa syksyn ja alkutalven kunnes saksalaisten yleinen vetäytyminen alkoi. Alkuvuosi 1943 oli liikuntasotaa Kaukasukselta takaisin Donille ja Donetsille, josta pataljoona lähti Saksaan sopimusajan päättymisen lähestyessä 29.4.1943.

Pataljoona kotiutetaan

Suomalaispataljoona tuli rintamalta Auerbachiin 7.5.1943, josta se siirrettiin Ruhpoldingiin Baijeriin lepoon ja jäähyväisseremonioita varten. Pataljoonan viimeinen paraati ja läksiäisjuhla Saksassa pidettiin Ruhpoldingissa 23. toukokuuta. Paluumatkalle Suomeen pataljoona lähti 28.5.1943 rautateitse. Tallinnassa pataljoona lastattiin 1. kesäkuuta laivaan, joka toi sen Hankoon.

Pataljoona lakkautetaan

Suomalaispataljoonan saapumisjuhlallisuuDET pidettiin Hangossa 2.6.1943 ja vielä samana iltana se lähti kohden Tamperetta. Tampereella pidettiin pataljoonan omaisille ja tukijoille juhla, jonka jälkeen vapaaehtoiset pääsivät lomalle eri puolille Suomea. Hankoon SS-miehet palasivat 2.7.1943 odottamaan Suomen ja Saksan päätöstä pataljoonan kohtalosta. Pataljoonan lopettajaistilaisuus pidettiin Hangossa 11.7.1943, jonka jälkeen vapaaehtoiset siirtyivät Suomen armeijaan.

Jarmo Korhonen

Lähteet

Jokipii, Panttipataljoona, suomalaisen SS-pataljoonan historia
Parvilahti, Terekille ja takaisin
Elo, Pantin lunastajat
Lumsden, Himmler's Black Order 1923–1945

Internet ja maanpuolustus

Maanpuolustustyö ja sen arvostus ovat usein polttavia keskustelunaiheita Internetin uutisryhmien keskustelualueilla. Niin armeijan vastustajat kuin sen kannattajatkin keskustelevat polttavista kansainvälisistä aiheista sekä kotimaan asioista – Puolustusvoimista ja varusmiespalveluksesta kertausharjoitukseen, sekä siviilipalveluksen ja asevelvollisuuden välisestä kuilusta.

Internetin uutisryhmät tarjoavat suomenkielellä monenlaista keskustelua, alueillaan sfnet.keskustelu.maanpuolustus ja sfnet.keskustelu.maanpuolustus.taktikka.

Esimerkkeinä uutisryhmissä käytävästä keskustelusta on tämän artikkelin liitteinä kaksi esimerkkiä.

Ensimmäinen esimerkki koskee USA:n vastatoimenpiteitä vastikään tapahtuneen World Trade Center –onnettomuuden jälkeen. Esimerkissä uutisryhmään kirjoittaja kertoo omia mielipiteitään Afganistanin iskujen vaikutuksista ja onnistumisesta. Mukana on myös puhdasta faktatietoa, jota on saatu tiedotusvälineiden kautta.

Toinen esimerkki on kommentti on referointi Puolustusvoimien tiedotteesta "Kertausharjoitukset strategisen iskun torjuntaan", jossa Puolustusvoimien lähitulevaisuuden suunnitelmissa on mahdollistaa miehistön kouluttautuminen reservissä aliupseereiksi ja aliupseerien upseereiksi.

Tiedotusupseeri
Jussi Kinnula

Esimerkki 1

Aihe: Tervemenoa Afganistaniin

Yhdysvallat on määritellyt lyhyen tähtäimen tavoitteekseen Osama bin Ladenin eliminoimisen. Tämä on itse asiassa ollut

yhdysvaltain tiedustelupalvelujen tavoitteena jo liki 8 vuotta; eilisessä haastattelussa presidentti Clinton vahvisti auktoritoineensa erään Afganistanilaisen ryhmän toiminnan joka tähtäsi ObL:n "pidättämiseen tai mahdollisesti tappamiseen".

Tämä operaatio saattaa onnekkain tiedusteluinformaation avulla olla mahdollinen opeastikkin; kaikki riippuu sattumasta. ObL:n murhaaminen toisi Bushille hieman sisäpoliittista hengintystilaa. Afganistanin johto on antanut ObL:lle kehoituksen poistua maasta, enkä näe mitään syytä miksi ObL ei noudattaisi Mullahien toivoa ja lähtisi esimerkiksi Pakistanin "villiin" pohjoisosaan.

Afganistanin sota tulee luultavasti olemaan pitkä ja laahaava. Toisena tavoitteena Yhdysvallat on määritellyt taliban-hallinnon tuhoamisen. The Guardianin perjantaisen numeron mukaan Yhdysvallat on jo tehnyt epävirallisia diplomaattisia tunnusteluja Afganistanin haluttavan länsimielisen hallituksen muodostamisesta.

Jo pelkkä topografisen kartan tutkiminen vakuuttaa että Afganistan on puolustustaistelijan toivemaa. Normaalisti voidaan ajatella että maasodankäynnissä ehkä kolminkertainen ylivoima takaa valloittajalle voiton; tämä ei varmasti pidä paikkaan Afganistanissa. 75% Afganistanista on äärimmäisen vaikeakulkuista vuoristoa ja vähäiset tiet kulkevat laaksoissa ja solissa jotka mahdollistavat tehokkaat väijytykset. Vuoristo vie tykistöltä ja panssariaseelta voimaa. Ilmaylivoiman merkitys on näissä olosuhteissa suhteellisen pieni.

Yhdysvallat luultavasti päästetään kohtalaisen pitkälle sisälle maahan; en usko että Afgaanit tuhlaavat miehiään nykyisten rajajokien ja -linjojen puolustamiseen. On hyvä pitää mielessä Venäjän "marssi" Groznyyn -95, jolloin venäjän armeija kuvitteli sodan olleen käytännössä voitettuna. Afgaanit osaavat improvisoida, eikä jo valmiiksi erittäin hajautettuun komentojärjestelmään voida iskeä komentojärjestelmien kautta kuten monessa muussa maassa (esim. ultrakeskitetyssä Irakilaisessa komentojärjestelmässä).

Esimerkki 2

Aihe: Aliupseereista upseereita

Reservin päällystön koulutusuudistusta pohtinut työryhmä esittää luotavaksi järjestelmää, jonka myötä miehistö voisi kouluttautua aliupseereiksi ja aliupseerit vastaavasti upseereiksi. Jo vuosia asiaa ajanut Reserviläisliitto pitää uudistusta erittäin tervetulleena ja kentältä tulleen palautteen mukaisena. Sen myötä reserviläisten työkokemus, siviilikoulutus ja muut kyvyt kyetään hyödyntämään nykyistä paremmin suomalaisessa puolustusjärjestelmässä. Todennäköistä on myös, että uudistus lisää reserviläisten hakeutumista vapaaehtoiseen koulutukseen.

Puolustusvoimien asiaa käsitelleeseen tiedotteeseen voi tutustua täällä: http://www.mil.fi/tiedotus/tiedotteet/20010830_1400_1.html. Reserviläisliiton näkemys asiaan selviää puolestan tältä: <http://www.reservilaisliitto.fi/uutta.html>

Seuraavassa vastaus uutisryhmässä olleeseen juttuun.

Reservin päällystön koulutusuudistusta pohtinut työryhmä esittää luotavaksi järjestelmää, jonka myötä miehistö voisi kouluttautua aliupseereiksi ja aliupseerit vastaavasti upseereiksi. Jo vuosia asiaa ajanut Reserviläisliitto pitää uudistusta erittäin tervetulleena ja kentältä tulleen palautteen mukaisena. Sen myötä reserviläisten työkokemus, siviilikoulutus ja muut kyvyt kyetään hyödyntämään nykyistä paremmin suomalaisessa puolustusjärjestelmässä. Todennäköistä on myös, että uudistus lisää reserviläisten hakeutumista vapaaehtoiseen koulutukseen.

No kohta Reserviupseeriliitto nostaa äläkan miten heidän koulutuksen arvostus lasketaan nollaan. Heidän näkemyksen mukaan 18–25 vuotiaana RUK:n suorittaminen on asia jota ei voi korvata millään määrällä vapaaehtoista koulutusta koskaan ikinä.

Samoin alkoholisoitunut ja rapakuntoinen reservin

yliluutantti on heidän mielestä aina kykevämpi sodanajan tehtävään komppanian päällikkönä kuin esim. 100 päivää kertaamassa ollut aktiivinen reservin ylikersantti.

No totta puhuen on tämä vanha systeemi ollut vähän heikosti motivoiva. Hyväkään miehistön jäsen ei voinut koskaan yletä alikessua ylemmäksi. Eikä alikessu sotilasmestaria korkeammalle. Ja kerran saavutettu upseerinarvo on ollut asia johon ei voi koskea. Sinänsä ylijäämäupseereita aina tarvitaan kun heitä tuppaa kulumaan sota-aikana aika paljon.

En halua vinoilla reservin upseereille mutta heidän asenteessaan on kyllä parantamisen varaa. Väite että koksun/vänrikin hommia ei muka voisi oppia varusmiespalveluksen ulkopuolella on ihan yhtä järkevää kuin väittää että lääkäriksi ei voi valmistua jos ei pääse ensimmäisellä kerralla pääsykokeista läpi.

Ja muistakaamme perustotuus: Ilman alipäällystä armeijassa ei tapahdu yhtään mitään :-). Jos pieni osa tästä porukasta haluaa kouluttaa itseään omalla ajalla ja rahalla esim. komppanianpäälliköksi tai varapäälliköksi niin ei sen kieltämisessä ole mitään järkeä. Hehän sita showta pyorittää käytännössä aika pitkälle jo muutenkin.

Ampumaupseerin ajatuksia

Kuten aiemminkin on tälle vuodelle ampumatoiminta lähtenyt hyvin käyntiin Raksilan radalla. Ammuntatoiminta on tällä radalla aloittelijoille todella hyvä sauma saada ensi kosketus 0.22-radalla ruutiaseen toimintaan ja turvallisuustekijöihin. Ampumaupseerin silmin on ilo nähdä uusia kasvoja radalla, ja heidät toivotetaankin tervetulleeksi toimintaan vastakin!

Tässä antaisinkin perusohjeita turvalliseen aseiden käsittelyyn uuden harrastuksen aloittaville.

ALUKSI: ASEET EIVÄT AIHEUTA ONNETTOMUUKSIA !

Aseonnettomuudet ovat lähes aina aiheutuneet huolimattomuudesta tai aseiden käyttäjän taitamattomuudesta käsitellä asetta turvallisesti. Noudata allaolevia turvallisuusohjeita aina:

1. Opettele käyttämäsi aseiden käsittelyohjeet ja tekniset ominaisuudet. Eri aseiden käsittelytavat vaihtelevat. Oikeilla varotoimenpiteillä ja menettelytavoilla opit lataamisen ja patruunoiden poiston. Kukaan ei saa käsitellä asetta ennen kuin on perusteellisesti tutustunut juuri siihen asetyyppiin, jota käsittelee
2. Pidä piippu aina suunnattuna turvalliseen suuntaan. Varmistu luodin tai haulin pysähtymisestä maaliin/maalin taakse, jopa kuivaharjoittelussa. Luoti tai hauli voi olla vaarallinen vielä usean kilometrin etäisyydellä. Älä koskaan anna aseiden piipun osoittaa mitään ruumiinosaasi tai toista henkilöä. Tämä on erityisen tärkeää, kun lataat tai poistat patruunoita aseestasi. Vahingonlaukauksen sattuessa vahinkoa ei tapahdu piipun osoittaessa turvalliseen suuntaan. Turvallisessa suunnassa on huomioitava, että luoti tai hauli voi kimmota. Tiedä tarkalleen minne aseesi piippu osoittaa, kun käsittelet sitä ja varmistu siitä, että ase on hallinnassasi vaikka kaatuisit.

3. KÄSITTTELE AINA ASETTASI KUIN SE OLISI LADATTU !!! Ota tavaksi tarkistaa, että ase on tyhjä kun otat käteesi. Ase saa olla ladattu vain, kun olet metsästävässä tai ampumaradalla valmiina ampumaan.
4. Kiinnitä huomiota aseiden ja patruunoiden turvalliseen säilytykseen. Aseiden ja patruunoiden tulee olla lukittuna asetelineessä tai kaapissa(Esim. Hyväksyty ASEKAAPPI). Säilytä asettasi vieraiden ja lasten ulottumattomissa. Aseenomistajan vastuulla on varmistaa, että lapset ja henkilöt, joilla ei ole riittävää tuntemusta aseista, eivät pääse käsiksi aseisiin tai ammuksiin.
5. Varmista ennen ampumista, että aseenn piippu on puhdas esteistä. Pienikin määrä kuraa, hiekkaa, lunta, aserasvaa, asesillaa, tms piipussa voi saada aikaan pullistuman tai halkeaman ammuttaessa ja saattaa aiheuttaa vahinkoa ampujalle tai lähellä olevalle henkilölle. Varmista, että käytät juuri tähän aseeseen tarkoitettuja patruunoita ladatessasi asettasi. Mikäli ääni tai rekyyli ei tunnu oikealta, keskeytä ampuminen heti ja tarkasta että piipussa ei ole esteitä.
6. Varmistu kohteestasi ennen kuin ammut. Tiedä tarkalleen mihin luotisi tai haulisi tulee osumaan. Metsästäessäsi älä ammu pelkästään liikettä tai ääntä kohden. Harkitse rauhallisesti ollaksesi täysin varma kohteestasi ennen kuin painat liipaisinta.
7. Käytä ampujanlaseja ja kuulosuojaimia ampuessasi. Kaikkien ampujien tulee käyttää suojaavia ampujanlaseja ja jonkinlaisia kuulosuojaimia ampuessa, melu- ja näkövammojen ehkäisemiseksi.
8. Älä koskaan kiipeä aidan yli tai nouse veneeseen ladatun aseenn kanssa. Laske ase maahan ennen kiipeämistä ja poista patruuna ennen kuin nouset veneeseen, hyppäät ojan tai muun esteenn yli. Aina ollessasi epävarmassa tilanteessa poista patruuna aseesta.

9. Älä ammu kovaan pintaan tai veteen. Monista pinnoista, kuten kivistä, kalliosta, tai veden pinnasta luoti tai hauli kimpoaa ennalta arvaamattomiin suuntiin huomattavalla nopeudella.
10. Älä koskaan kuljeta ladattua asetta. Aseista tulee aina poistaa patruunat ennen kulkuneuvon laittamista. Käytä sopivaa aselaukkua tai asepussia lataamattoman aseiden kuljettamiseen.
11. Alkoholit ja aseet eivät sovi yhteen. Kaikenlainen aseiden käsittely alkoholin tai muiden aineiden vaikutuksena osoittaa välinpitämättömyyttä muiden turvallisuudesta.

Edellä oli perusohjeet, joita noudattamalla vältetään ikäviltä ja peruuttamattomilta onnettomuuksilta. Nämä ohjeet kannattaa lukea myös kokeneenkin aseharrastajan läpi, jotta olisi kaikissa tilanteissa se *viisaus* ja *huolellisuus* tallella.

Ampumaradalla on uusille harrastajille tietoa ammunnan kulusta ja muistakin ammunnan osa-alueisiin liittyvistä asioista; Tulkaa toki kysymään askarruttavista asioista, sillä niin asiat selviävät helpoimmin!

Tämä tällä erää. Toivotan PAM ry:n kaikki jäsenet, tulevat ja vanhat, tervetulleiksi ampumaharrastuksen pariin.

Hyviä ampumahetkiä!

Janne Toivonen
Ampumaupseeri II

PAM ry:n hallitus 2001

puheenjohtaja
Ville-Veikko Helppi
040-592 3681
vhelppi@paju.oulu.fi

varapuheenjohtaja
Petteri Mertala
040-564 2057
pmertala@paju.oulu.fi

sihteeri
Matti Kinnunen
040-538 4986
mattik@ee.oulu.fi

talousupseeri
Jouni Kokkonen
040-593 8049
jiikoo@rieska.oulu.fi

päätöimittäjä
Antti Siirtola
040-538 8805
sipe@ee.oulu.fi

tiedotusupseeri
Jussi Kinnula
050-303 7564
spot@ee.oulu.fi

liikuntaupseeri
Peter Elo
050-369 3717
pelo@paju.oulu.fi

jäsenvastaava
Benjam Wondafrash
040-556 5794
wondafra@paju.oulu.fi

vanhin projektiupseeri
2. varapuheenjohtaja
Timo Koivunen
040-743 3103
tkoivune@paju.oulu.fi

projektiupseeri
Pekka Linna
040-568 6240
plinna@paju.oulu.fi

projektiupseeri
Jari Kerttula
040-720 7209
jari.kerttula@sonera.com

TVÄL-upseeri
Matti Kääriäinen
0400-667 628
matti.kaariainen@pp1.inet.fi

1. ampumaupseeri
Antti Tyvelä
0400-220 184

2. ampumaupseeri
Janne Toivonen
040-596 7397
jatoivon@paju.oulu.fi

ORUP-edustaja
Jarmo Korhonen
050-330 6579
jarmoko@paju.oulu.fi

Ajankohtaista

Itsenäisyyspäivä

6.12.2001

Päivällä itsenäisyyspäivän ammunnat Hiukkavaarassa. Lähtö on yliopiston pallolta klo 1130.

Soihtukulkue lähtee Rauhalasta klo 1745 ja Intiön hautausmaalle, josta on kuljetus juhlapaikkaan.

Itsenäisyyspäivän juhla on Nallikarissa lääketieteen kiltatalolla, Walhallassa, klo 1900 alkaen. Ohjelmassa on illallinen, puheita sekä Teekkarikuoron esitys. Illalliskortti maksaa 50mk, ja sen voi ostaa yliopistolta.

Lisätietoja antaa juh latoimikunnan puheenjohtaja Jari Kerttula, 040-7207209.

Pienoispistooliammunnat (.22 cal)

maanantaisin klo 1800 palolaitoksen kellarissa

Ammunnat keskeytyvät joulun ajaksi. Tänä vuonna viimeinen kerta on 10.12. (tarvittaessa 17.12.), ja ammunnat jatkuvat ensi vuonna 14.1.

Lisätietoja antaa ampumaupseeri Janne Toivonen, 040-5967397.

Sählyvuoro

maanantaisin klo 2130 Raksalla

Sählyvuorot pyörivät myös joululoman aikana, jos vain innokkaita pelaajia riittää.

Lisätietoja antaa Antti Siirtola, 040-5388805.

PALVELUKUPONKI

- Haluan liittyä kerhoon
 Osoitteeni on muuttunut
 Haluan erota kerhosta

nimi: _____
osoite: _____

sähköposti: _____
ammatti: _____
puh. koti: _____
puh. työ: _____
synt. aika: _____

sotilasarvo: _____

sähköpostitse: wondafra@paju.oulu.fi

postimerkki
tähän

PAM ry
PL 8
90571 OULU

